

den kommende fødsel vil sandsynliggøre, at der fødes et alvorligt sygt barn.

Den vejledende grænse for fri abort inden den 12. graviditetsuge vil vi i Dansk Folkeparti naturligvis ikke røre ved. Og vedrørende abort ud over den 12. graviditetsuge vil bestemmelserne være de samme som de nuværende: De regionale abortsamråd kan give tilladelse til en abort, såfremt den gravides eget liv er truet eller der er opstået en alvorlig fysisk eller psykisk sygdom, men også i tilfælde, hvor en gravid har været udsat for en sædelighedsforbrydelse.

Der forsvinder dog en række omstændigheder såsom hensynet til moderens umodenhed, manglende evne til at drage omsorg for barnet, alder, arbejdsbyrde og andre personlige forhold, der kan true den gravides evne til at tage vare på det kommende barn.

Efter vores vurdering vil det nye forbud mod abort af levedygtige fostre næppe få den helt store betydning, idet den praksis faktisk allerede bruges i Abortankenævnet. Og der skal tungtvejende grunde til at tillade abort på fostre, som er så gamle, at de havde kunnet overleve, såfremt de var kommet til verden ved en for tidlig fødsel.

Når vi ser på den oversigt over tilladelser til svangerskabsafbrydelser, der er givet i årene 1996, 1997 og 1998, viser det sig jo, at det faktisk drejer sig om ganske få aborter. Og vi er helt trygge ved, at der yderligere bliver tale om en lægeligfaglig vurdering i de enkelte tilfælde.

Den offentlige debat, som i sin tid blev rejst af et par sønderjydske jordemødre, har efter vores vurdering nu fundet et rimeligt leje.

Vi synes, det er i orden, at der med forslaget siges nej til en fast grænse og i stedet opereres med en individuel vurdering, når fosterets levedygtighed skal fastsættes. Desuden er der efter vores mening et samfundsmæssigt ansvar i forbindelse med et generelt forbud mod abort på levedygtige fostre.

Her vil jeg godt komme med en bibemærkning, og det er om de gravide mødre, der gerne vil abortere, men som lever under dårlige forhold. Dem vil vi fra Dansk Folkepartis side gerne have at man støtter økonomisk og med noget mere vejledning, når disse unge mødre på et eller andet tidspunkt gerne vil abortere, for der er altså mange danskere, der står i kø med hensyn til at adoptere danske børn, og der er alt for lang ventetid på adoptioner.

Men vi ser positivt på det her lovforslag og ser også frem til den kommende udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Fru Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti lagde vægt på, at samfundet har et ansvar i forbindelse med fastsættelse af en generel levedygtighedsgrænse. Sådan tror jeg fru Birthe Skaarup udtrykte sig, og det er jo da et udmærket udgangspunkt, når vi taler om netop de sene provokerede aborter, som vi gør i dag.

Men på baggrund af, at fru Birthe Skaarup i den debat om Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag, vi havde før sommerferien, var meget optaget af Downs syndrom, som også indgik i debatten dengang, vil jeg alligevel godt høre, om fru Birthe Skaarup og Dansk Folkeparti ikke finder det betænkeligt, at justitsministerens forslag rent faktisk lukker op for at give tilladelse til sene provokerede aborter af levedygtige fostre, netop når der er tale om genetisk indikation, altså om fostre, som f.eks. har Downs syndrom.

Får det ikke fru Birthe Skaarup og Dansk Folkeparti til at sige, at det her forslag altså ikke er godt nok; her må vi gå dybere ind i det spørgsmål i forbindelse med udvalgsbehandlingen, så at forslaget rent faktisk kommer til at ændre på den praksis, der er i dag?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det er rigtig nok, at Dansk Folkeparti under den behandling, vi havde i sidste samling, sagde, at vi også ser på, hvorledes disse levedygtige fostre ville kunne udvikle sig, idet vi synes, det er forkert, at man ikke kan føde børn, der er handicappede, altså børn med Downs syndrom, for de kan være søde, rare og udmærkede børn, som mange familier har glæde af, og vi har hørt mange forældre sige – det synes jeg er meget vigtigt at påpege – at vi skal jo ikke være ens i det her samfund.

Der kan godt være nogle kriterier, der går ud på, at børn født med Downs syndrom kan være udmærkede børn, som også kan udfylde en plads i det her samfund. Vi behøver ikke alle sammen at være så ensrettede, vi behøver ikke alle sammen at have de samme kriterier for, hvad vi synes er et godt liv. Jeg ved i hvert tilfælde, at mange forældre til netop disse børn er utrolig glade for, at de har beholdt deres børn.